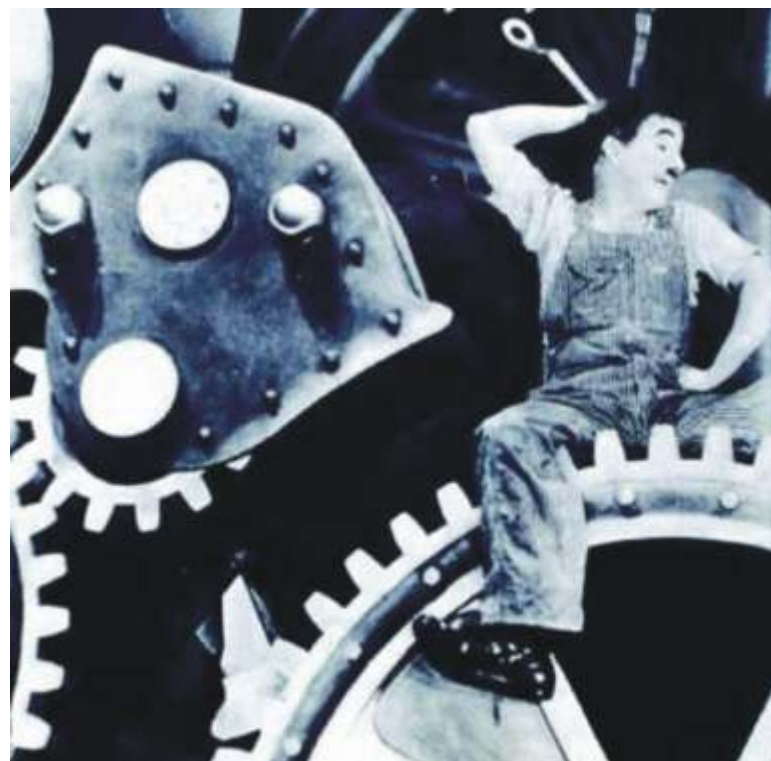

ΟΙ ΑΛΛΑΓΕΣ στον κλάδο & οι επιπτώσεις στην Δομή – Λειτουργία και τον προσανατολισμό των αγώνων

Η συνεχιζόμενη κρίση και τα αδιέξοδα στο συν. κίνημα, ο πολυκερματισμός και η διάσπαση, οι νέες αρμοδιότητες που εκχωρήθηκαν με τις δεκάδες ειδικότητες αλλά και η πλήρης σύμπλευση κεντρικού κράτους και ΟΤΑ, έχουν προσδώσει στον εργασιακό μας χώρο νέα χαρακτηριστικά.

Οι νέες εργασιακές σχέσεις έχουν για τα καλά «διαβρώσει» τον κλάδο καθώς το πλήθος τους και οι διαφορετικοί τρόποι αμοιβής της εργασίας αλλά και των όρων και των συνθηκών που αυτή παρέχεται, έχουν διαμορφώσει μια νέα κατάσταση.

Τα τελευταία χρόνια, ως αποτέλεσμα των αναδιαρθρώσεων που προωθούνται συνολικά στο Δημόσιο, στον κλάδο μας υπάρχει ένα μεγάλο κομμάτι με τις νέες εργασιακές σχέσεις (8μηνίτες - με συμβάσεις έργου - με 4ήμερα μέσω προγραμμάτων - με ενοικίαση, ανασφάλιστοι των 500 ευρώ με τα stage, μέσω εργολάβων) και που συνεχώς διογκώνεται, συμπαρασύροντας προς τα κάτω και τη "μονιμότητα".

Παράλληλα, προωθείται η δημιουργία ενός τμήματος υψηλόβαθμων στελεχών (Μάνατζερ - Γεν. Διευθυντές - Διευθυντές) αποκομμένου από το υπόλοιπο τμήμα της χαμηλής υπαλληλίας, με ξεχωριστά προνόμια.

Οι παραπάνω αλλαγές είναι γεγονός, πως επιδρούν και στη διαμόρφωση της συνείδησής μας, δημιουργώντας τεχνητές αντιθέσεις, εντείνοντας τον πολυκερματισμό, αφήνοντας τελικά στο απυρόβλητο τις αιτίες των προβλημάτων και την πολιτική που τα γεννά.

Το καινούργιο σε σχέση με προηγούμενες περιόδους, έχει να κάνει με το ότι **δεν μιλάμε πλέον για εφαρμογή νέων μοντέλων ή πιλοτικών προγραμμάτων** σε ορισμένους Δήμους, **αλλά για μια εδραιωμένη κατάσταση.**

Συνάδελφοι αντιπρόσωποι,

Αρκετές φορές τα τελευταία χρόνια έγινε απόπειρα σε αρκετά συνέδρια να συζητηθεί το παραπάνω πρόβλημα, χωρίς βέβαια να βρει τη λύση του.

Το μόνο που επέβαλλαν οι κυρίαρχες παρατάξεις (ΠΑΣΚΕ-ΠΑΜΕ-ΔΑΚΕ) ήταν τελικά η **υπερβολική αύξηση του μέτρου** για εκλογή αντιπροσώπων στα συνέδρια της Ομοσπονδίας, επιδιώκοντας έτσι, όχι μόνο τον αποκλεισμό ενός μεγάλου τμήματος εργαζόμενων από την οργανική σύνδεση του με τον κλάδο, αλλά και τον αποκλεισμό μικρών τάσεων ή συνιστωσών από τα συνέδρια του.

Στο τελευταίο συνέδριο μόνο, έγινε κατορθωτό να ψηφιστεί διάταξη που καλύπτει τους εργαζόμενους με σχέση Ι.Δ.Α.Χ. στις Δ. Επιχειρήσεις, για την εγγραφή τους στην Ομοσπονδία και μια πολιτικού χαρακτήρα απόφαση για εγγραφή των συμβασιούχων στα πρωτοβάθμια. **Ένα ελάχιστο βήμα** σε σχέση με την πραγματική κατάσταση και τις ανάγκες διαμόρφωσης ενιαίων όρων πάλης στον κλάδο.

Σήμερα λοιπόν στη δίνη μιας τεράστιας οικονομικής-πολιτικής κρίσης που αφορά το σύστημα στο σύνολο του, σήμερα που σαρώνονται μισθοί, κοινωνική ασφάλιση, συντάξεις, ταμεία και τα αποθεματικά, ωράρια και ο συνολικός χρόνος εργασίας,

Η κοινή πάλη για την υπεράσπιση και διεύρυνση των δικαιωμάτων μας, είναι το μεγάλο ζητούμενο, γιατί όποιος πιστεύει ότι η κρίση αφορά τους υπόλοιπους τους περιπλανώμενους της μαύρης απλήρωτης και ανασφάλιστης δουλειάς και όχι εμάς τους μόνιμους, δίνει θελημένα ή αθέλητα ζωτικό χώρο στο κεφάλαιο για να δυναμώσει την επίθεση του.

Ο ΤΥΠΟΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΥ που κυριαρχεί

Συνάδελφοι,

Είναι αλήθεια ότι η χρόνια κρίση στο συνδικαλιστικό κίνημα, οφείλεται κυρίως στον προσανατολισμό του αλλά και στις αναδιαρθρώσεις που οξύνουν την πολυδιάσπαση και δυσκολεύουν τη διαμόρφωση κοινής συνείδησης στους εργαζόμενους. Παράλληλα όμως, οφείλεται και στον τύπο συνδικαλισμού που έχει κυριαρχήσει.

Ένα συνδικαλιστικό κίνημα, γραφειοκρατικό και συμβιβασμένο τις περισσότερες φορές, εργοδοτικό κυβερνητικό σε πολλές περιπτώσεις και ιδιαίτερα δημαρχιακό στο χώρο μας, με έντονα στοιχεία παραταξιοποίησης, που οδηγούν τη μεγάλη πλειοψηφία των συναδέλφων στην αποξένωση από τα συνδικάτα.

Τα σωματεία σήμερα βρίσκονται στη μέγγενη μεταξύ κυβερνητικό - δημαρχιακού και κομματικοποιημένου συνδικαλισμού, με κύριο στοιχείο την ενσωμάτωσή τους.

Σήμερα το συνδικαλιστικό κίνημα ή θα βαδίζει σ' έναν άλλο δρόμο, ταξικά αυτόνομο - ενωτικό - μαζικό - δημοκρατικό και διεκδικητικό, ή θα συνεχίσει να υπηρετεί τη λογική της ενσωμάτωσης και του συμβιβασμού. Ενδιάμεσος ρόλος δεν υπάρχει.

Παράλληλα με το παραπάνω, τεράστιας σημασίας ζήτημα είναι και η σημερινή μορφή οργάνωσης των συνδικάτων και κατά πόσο μπορεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες αντίστασης των εργαζόμενων.

Αυτό λοιπόν που μπαίνει κυρίαρχα αυτή την περίοδο **με τι στόχους και αιτήματα θα πάμε**, χρειάζεται να συμπληρωθεί απαραίτητα και **με τι συνδικάτα θα αντιταχούμε στον πόλεμο που έχει ξεκινήσει.**

Στο επικείμενο συνέδριο του κλάδου, πέρα από τα σοβαρά κοινωνικά-οικονομικά ζητήματα που θα συζητηθούν, την 1^η ημέρα θα συζητηθεί και η οργανωτική δομή του κλάδου, με **πρώτο θέμα την κάλυψη όλων των εργαζόμενων** (ανεξάρτητα από σχέση εργασίας και τύπο σύμβασης) στα σωματεία και την Ομοσπονδία.

ΠΟΙΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ

A. ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΕΝΙΑΙΑΣ ΔΟΜΗΣ και ΕΚΦΡΑΣΗΣ

Η οργανωτική ενότητα του κλάδου σήμερα, είναι ζήτημα ΑΜΕΣΗΣ προτεραιότητας, η κοινή συνδικαλιστική έκφραση όλων των εργαζόμενων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και τα νομικά της πρόσωπα (Δημ. και Ιδ. Δικαίου) μέσα από μια Ομοσπονδία. *«Μέλη μας γίνονται όλοι όσοι εργάζονται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, ανεξάρτητα από τον τύπο, είδος σύμβασης, σχέσης εργασίας, τρόπου πρόσληψης και εθνικότητας».* Με την παραπάνω πρόταση διασφαλίζεται η ενιαία έκφραση, η μαζικότητα και η ενότητα όλων των εργαζόμενων, καθώς και η αποτελεσματικότητα στη δράση.

B. ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ- ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΟΥ κ.λ.π.

Το ζήτημα της διεύρυνσης της δημοκρατίας είναι ένα κομβικό σημείο της σημερινής κατάστασης στο συνδικαλιστικό κίνημα στο χώρο, και απαιτείται να προχωρήσουμε σε αλλαγές.

ΟΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Η ΤΟ ΔΙΕΚΔΙΚΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ, καθώς και για την έναρξη - κλείσιμο των κινητοποιήσεων (εκτός κάποιων εξαιρέσεων για ζητήματα που ξαφνικά προκύπτουν), παίρνονται από ένα ευρύτερο σώμα που θα ονομάζεται Συμβούλιο Αντιπροσώπων, και αποτελείται από το Δ. Σ. (σημερινό Γενικό Συμβούλιο) της ΠΟΕ - ΟΤΑ και τους εκπροσώπους των πρωτοβάθμιων σωματείων που μεταφέρουν τις αποφάσεις των γενικών τους συνελεύσεων, με γνήσια αναλογικότητα βάσει των μελών τους. Το νέο αυτό όργανο - σώμα, θα συνέρχεται τουλάχιστον 2 φορές το χρόνο, θα ψηφίζει και θα αποφασίζει.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΑΠΛΗΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΗΣ σε όλα τα όργανα. Κατάργηση της Ε/Ε, αναβάθμιση του σημερινού Γενικού Συμβουλίου, που μετονομάζεται σε Διοικητικό Συμβούλιο καθιερώνοντας γραμματείες στα πλαίσια του Δ.Σ.

ΕΚΛΟΓΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ: Οι αντιπρόσωποι για το Συνέδριο εκλέγονται σε ειδικές γενικές συνελεύσεις, που συγκαλούνται αποκλειστικά γι' αυτό το λόγο, στο χρονικό διάστημα (3-4 μηνών) πριν το Συνέδριο. Το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας είναι υποχρεωμένο να στέλνει άξονες απολογισμού και προγράμματος που συζητούνται στις ειδικές αυτές γενικές συνελεύσεις σε όλα τα σωματεία.

ΜΕΤΡΟ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΣΗΣ: στο Συνέδριο του κλάδου είναι ανάγκη να εκπροσωπούνται περισσότεροι συνάδελφοι. Η σημερινή εκπροσώπηση 1,2%, συρρικνώνει την αντιπροσωπευτικότητα και αλλοιώνει ποσοτικά και ποιοτικά κατά πολύ τη σύνθεση του συνεδρίου, αν πάρουμε υπόψη και το ποιοι εκλέγονται από άποψη θέσης στο Διοικητικό Μηχανισμό των ΟΤΑ. Η μείωση του εκλογικού μέτρου, επιτρέπει την εκπροσώπηση κάθε σωματείου αλλά και κάθε άποψης

ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΟ-ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ:

A) Καθιερώνεται το ασυμβίβαστο συμμετοχής στα συνδικαλιστικά όργανα όλης της βαθμίδας για όσους κατέχουν θέσεις γενικών διευθύνσεων και διευθύνσεων.

B) Καθιερώνεται το ασυμβίβαστο του μέλους του Δ/Σ της ΠΟΕ-ΟΤΑ με θέση σε οποιοδήποτε κρατικό κυβερνητικό πόστο ή θέση σε οργανισμούς έμμισθη ή άμισθη.

Γ) Καθιερώνεται ο περιορισμός στη συνεχή θητεία των μελών του προεδρείου - της Ε/Ε και του Δ/Σ. Κανείς δε μπορεί να είναι πάνω από τρεις συνεχόμενες θητείες .

Δ) Θεσπίζεται η ανακλητότητα όλων των εκλεγμένων στο ενδιάμεσο από τα τακτικά συνέδρια διάστημα.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΠΟΡΟΙ- ΕΙΣΠΡΑΞΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ:

Καμιά οικονομική στήριξη από κρατικούς, κυβερνητικούς οργανισμούς ή όργανα των ΟΤΑ.

Η συνδρομή αποδίδεται από τα πρωτοβάθμια σωματεία και όχι μέσα από το σύστημα παρέμβασης του εργοδότη.

Η οικονομική στήριξη είναι υποχρέωση από το καταστατικό και στηρίζεται στην ειλικρινή δημιουργική σχέση ΠΟΕ-ΟΤΑ σωματείων- εργαζόμενων.

Συνάδελφοι αντιπρόσωποι,

Οι αλλαγές που προωθήθηκαν στον κλάδο (νέες αρμοδιότητες - ο Καποδίστριας και νέοι δήμοι- μικτές αναπτυξιακές εταιρίες), διεύρυνση της «μαύρης» εργασίας **μαζί με τον έντονο συντεχνιασμό** (σωματεία ειδικοτήτων), αλλά **και την απομαζικοποίηση στις συλλογικές διαδικασίες**, αποτελούν σήμερα προβλήματα που χρειάζονται προσέγγιση για λύση.

Ταυτόχρονα, όλα αυτά τα χρόνια, επαναλήφθηκαν φαινόμενα αντιδημοκρατικότητας για έναρξη ή κλείσιμο κινητοποιήσεων , που βάθυνε τα προβλήματα της αξιοπιστίας και που, ορισμένες φορές, πήρε το χαρακτήρα πραξικοπήματος.

Στους εργαζόμενους του κλάδου εδραιώνεται η πεποίθηση ότι τίποτα δεν αλλάζει. Αυτή η αντίληψη, μαζί με άλλες αιτίες οδηγεί ένα τμήμα των συναδέλφων στην αποστράτευση, στην άρνηση συμμετοχής σε οποιεσδήποτε διεργασίες (κινητοποιήσεις - συγκεντρώσεις - συνελεύσεις κλπ), με αποτέλεσμα να βαθαίνουν τα αδιέξοδα.

ΑΝΑΓΚΗ να αλλάξουν τα πράγματα

Μέχρι σήμερα, η Διοίκηση της ΠΟΕ-ΟΤΑ δεν έχει ανοίγει τη συζήτηση στον κλάδο με πιο οργανωμένο και δημιουργικό τρόπο. Ορισμένοι θέλουν και σε αυτό το συνέδριο να κλείσει η συζήτηση πριν καν ανοίξει και με διαμορφωμένους συσχετισμούς, ο κάθε ένας να στοιχίζεται πίσω από την παράταξή του και να δίνει το παρόν στις ψηφοφορίες. Άλλοι επιδιώκουν να ... «σηκώσουν σημαίες αντιπαράθεσης» όταν επί σειρά ετών αποτελούσαν ενιαίο μέτωπο, με όσους σήμερα καταγγέλλουν, όχι όμως για την ουσία των αλλαγών που χρειάζονται, αλλά για τις ανάγκες της εκλογικής διαδικασίας. Ανάγκη τέτοιου συνεδρίου για τα ζητήματα του καταστατικού, δεν έχει ο κλάδος!

Αυτό που μπορεί να γίνει είναι να προχωρήσουν τα πρωτοβάθμια σωματεία σε οργανωμένη συζήτηση και με βάση την εμπειρία του χώρου τους αλλά και την ίδια τη λειτουργία της Ομοσπονδίας να καταλήξουν και να προτείνουν τις αλλαγές που θα βοηθήσουν στη **ΕΝΟΤΗΤΑ, τη **μαζικότητα** και τη **δημοκρατική λειτουργία του συνδικαλιστικού κινήματος**.**

Εμείς, οι Αγωνιστικές Κινήσεις - Συσπειρώσεις στους ΟΤΑ,

προσπαθούμε να συμβάλλουμε στο άνοιγμα μιας πιο ουσιαστικής συζήτησης καταθέτοντας τις παραπάνω σκέψεις σε όλους.

Οι παραπάνω προτάσεις δεν αποτελούν πλαίσιο θέσεων "παράταξης", αλλά ένα βασικό κορμό απόψεων που πολλοί συνάδελφοι έχουν κατά καιρούς εκφράσει ή καταθέσει με ανάλογο ή παρόμοιο τρόπο σε συνέδρια, συνελεύσεις ή συγκεντρώσεις της Ομοσπονδίας. Ας συμβάλλουμε περισσότεροι στο Συνέδριο να γίνει δυνατή η αλλαγή πορείας στο συνδικαλιστικό κίνημα στο χώρο μας.

Αγωνιστικές Κινήσεις- Συσπειρώσεις στους ΟΤΑ

Απρίλης 2009